

вено оржжието, вий тогава, като чухте, че парахода се връща за оржжие, не се ли сътихте, че се приготвява въстание?

Подсжд. К. Поповъ: Когато отидохме въ Буюкъ-дере, тамъ стана явно, че оржжието, което имъ трѣбвало, било забравено, но азъ не знаяхъ за какво ще се употрѣби то; по послѣ ми се каза, че щѣли да вжоружаватъ Черногорци, но защо, не знамъ. Мене ме взе капитанъ Бояновъ въ парахода като прѣводчикъ, понеже знаа грѣцки, да прѣдавамъ на грѣцитѣ това, което той ще ми казва. Азъ прѣдполагахъ, че всички се връщатъ по мѣстата си, т. е. отиватъ въ България, понеже е паднало правителството; а защо бѣха Черногорцитѣ, не знаа. Въ втория параходъ като се качихме, чакъ тогава Бояновъ ми каза, че ще става въстание, но вече нѣмаше възможность да се върна.

Прокур.: Вие като секретаръ на прѣврѣмненото правителството трѣбвало е да знаете. Отиватъ Черногорци. Гдѣ отиватъ? Въ България. Не съсмахте ли се, че е за въстание?

Подсжд. К. Поповъ: Относлѣ се усѣтихъ. Освѣнъ това прѣдъ мене се распрѣяше това, че въ България имало революция, и че за да можѣтъ емигрантитѣ да стигнатъ по-скоро, то се условиява нароченъ параходъ за тая цѣль. Това знаа азъ, а друго не знаа. Капитанъ казва, че ще излѣземъ на Бургазъ, а по пътя промѣнили плана и парахода излѣзе на друга скеля, на Атлиманъ, тогава разбѣяхъ работата. Имаше вжтрѣ черногорци, както казахъ, но прѣдполагахъ, че тѣ се взиматъ за това, защото нѣкои отъ тѣхъ живѣяха въ България, а абсолютно нищо не знаяхъ, че се кроело да се произведе бунтъ въ България. Когато излѣзохме на Атлиманъ, тогава ни се каза, че ще правимъ бунтъ. Нѣмаше възможность вече да се върна. Азъ не щѣхъ да отида по горитѣ особено зимно врѣме, но на черногорцитѣ бѣше заповѣдаво, че който се отдалѣчи отъ четата, трѣбва да се застрѣли. Така щото азъ бѣхъ принуденъ по неволя да върва слѣдъ тѣхъ, при всичко че нѣмахъ цѣль да се бия съ войскитѣ.

Прокур.: Г-нъ Поповъ, за вашата цѣль ний ще сждимъ отъ дѣйствиата ви. Покажете ония дѣйствия, които показватъ, че вий наистина сте нѣмали цѣль да дигате въстание.

Подсждимия К. Поповъ: Казахъ, че слѣдвахъ четата, само защото ме бѣше страхъ, да ме не убиятъ. Но че азъ съмъ нѣмалъ цѣль да правя въстание, се вижда отъ това, че азъ нѣ-